

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐιδιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἔτερον πάλιν ζήτημα.

—(—

Φαίνεται ὅτι εἶναι προωρισμένον ἡ ἡμετέρα πόλις νὰ συγκινηταί συνεχῶς ἐπὶ τῆ λύσει ζητημάτων τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ νὰ διατρίβηται εἰς ἀντεγκλήσεις καὶ εἰς ματαιοσχόλους συζητήσεις. Μόλις παρήλθεν ἡ ἐπὶ τῷ λιμενικῷ ζήτηματι συγκλήσις, ἥτις ἐπὶ τὸσον χρόνον ἐκράτησε τὰ πνεύματα παρ' ἡμῖν ἐν ἐρεθισμῷ, καὶ νέον προέκυψε κατ' αὐτὰς ζήτημα οὐχ' ἥτιον διερεθιστικὸν τῆς κοινῆς γνώμης: ἐνοουόμεν τὸ τελωνειακὸν ζήτημα, ἢ μᾶλλον τὴν περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀνεγερθσομένου τελωνείου διχογνωμίαν, ἥτις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐξεδηλώθη παρ' ἡμῖν ὀξεία καὶ πείσμων.

Οὐδέποτε ἴσως εἰς ἄλλην περίστασιν ὁ μῦθος τοῦ φούρνου τοῦ Ναστραδίν Χότζα εὗρε πληρεστέραν ἐφαρμογὴν ὅσον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ἕκαστος θέλει τὴν ἀνεγερσιν τοῦ Τελωνειακοῦ καταστήματος ὅπου φρονεῖ καλλίτερον, ἢ συμφερόμερον δι' αὐτόν καὶ τότε μόνον ἤθελον ικανοποιηθῆναι ποικίλαι ἀξιώσεις, ἐὰν ἐτίθετο τὸ τελωνεῖον ἐπὶ κάρρου καὶ μετεφέρετο κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Τοῦτο πλὴν τοῦ γελοίου ἐνέχει καὶ πολὺ τὸ ἐπιζήτημον, διότι πολλάκις παρ' ἡμῖν ἔργα γενικῆς χρησιμότητος ἐματαιώθησαν προσκόψαντα εἰς ἀντιθέτους γνώμης καὶ ἐνεργείας, μετὰ βεβαιότητος δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι καὶ ἡ ἀνεγερσις τοῦ τελωνείου θέλει ἐπὶ πολὺ ἀναβληθῆ διὰ τὸν ἴδιον λόγον καὶ τούτην τὴν χάριν μόνον θὰ ὀφείλομεν εἰς τοὺς ἐγγειφραντας ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἔριδα. Ἀλλὰ τί μέλλει αὐτοῖς;

Ὡς γνωστὸν, τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον διὰ γνησίων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων κατέδειξε τῆ Κυβερνήσει πρὸ δύο σχεδὸν ἔτων τὴν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως ἐνταῦθα Τελωνειακοῦ καταστήματος ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς χρεῖας τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου, αἵτινες κακῶς ἐθεραπεύοντο διὰ τοῦ ὑπάρχοντος κτηρίου καὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ κακῆς διατάξεως. Πρὸς τοῦτο μετέβη εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὴ ἐξ ἐμπόρων συνισταμένη ἐκ τῶν ἀξιοτιμῶν συμπολιτῶν μας κ. κ. Ἐπ. Πετραλιά, Ἐδ. Χανκόκ, Ἀνδ. Κόλλα, Καρ. Κέλλερ, Κωνστ. Παπαγιάννη καὶ Γεωρ. Νιανιάρη καὶ ἔπεισε τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνεγείρῃ ἐνταῦθα νέον τελωνειακὸν κατὰστημα, ἀφοῦ αὕτη προηγουμένως ἤκουσε τὰς παραστάσεις τοῦ Ἐμπορίου καὶ τὴν γνώμην τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, ἐκπροσωπούμενης ἐνταῦθα ὑπὸ ὑπαλλήλου νοήμονος καὶ πεπειραμένου τοῦ κ. Ρεδιάδου· ἐπὶ τῆ θέσει δὲ τούτων παρηγγέθη διακεκριμένους μηχανικὸς ὁ κ. Κελλενέκ καὶ κατήρτισε μεμελετημένα σχεδιαγράμματα ἅτινα ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπεδοκιμάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐξητάσθη τότε καὶ ἐζητήθη ὁ καταλληλότερος χώρος πρὸς ἀνεγερσιν τοῦ νέου τελωνείου, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐθεωρήθη ἡ διὰ τοῦ Νάου α' Ἀγίου Νικολάου καὶ τῆς μεσημβρινῆς αἰμασίας σχηματιζομένη γωνία ἀπέ-

ναντι ἀκριβῶς τοῦ ὑπάρχοντος τελωνειακοῦ καταστήματος, ἀλλ' εἰς ἀρκετὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν.

Οὐδεὶς τότε διενόηθη ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ κατάλληλον τῆς θέσεως, διότι αὕτη ὑποδεικνύετο ὑπ' ὄλων τῶν περιστάσεων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, τῶν συνθηκῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐξέων τοῦ ἐμπορίου· καθ' ὅσον τὸ τελωνεῖον ἀνεγειρόμενον ἐν τῇ θέσει εὐρεῖται ἐν μέσῳ τῆς δραστηριωτέρας λιμενικῆς κινήσεως, πρόσκειται πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας, ἀπέχει δὲ ἐξ ἴσου πρὸς ὅλα σχεδὸν τὰ σημεῖα τῆς πόλεως, ἀνεγείρεται μεμωνομένον καὶ ἐν ἀποστάσει, ὡς σκοπιὰ ἀπάσης τῆς ἐμπορικῆς καὶ λιμενικῆς κινήσεως. Ἐπ' ἐσχάτων ὅμως καὶ ἀπ' ἧς ἤρξατο στερεοποιούμενος ὁ θαλάσσιος χώρος ἐφ' οὗ ἤθελε ἀνεγερθῆ τὸ νέον τελωνεῖον, ἐρρήθη ἡ ἰδέα ὅτι τοῦτο ἔδει ν' ἀνεγερθῆ εἰς τὸ ἀντιθέτον ἄκρον τοῦ λιμένος, ὑπεστηρίχθη δ' ἡ ἰδέα ἐκείνη δι' ἀναφορῶν καὶ ἄλλων μέσων, δυστύχως δὲ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ ἡμετέρων βουλευτῶν γενεομένων θύματα οἰκτρᾶς παραπλανήσεως.

Οἱ ἐνισταμένοι εἰς τ' ἀποφασισθέντα καὶ συντελούμενα καὶ ἐν ταῖς ἀναφοραῖς αὐτῶν καὶ ταῖς συζητήσεσι τρεῖς μόνον προβάλλουσι λόγους ἀντιρρήσεως, αἵτινες δὲν δύναται νὰ ὑποστῶσιν ἀκινδύνως τὸν ἐλεγχὸν τῆς λογικῆς: λέγουσιν ὅτι ἐν τῇ ὑποδειχθείσῃ θέσει δὲν ὑπηρετοῦνται ἐπαρκῶς ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι μᾶλλον, τὰ τοῦ ἐμπορίου συμφέροντα τῆς καθ' ἑκάστην προαγομένης πόλεως ἡμῶν: τοῦ ἐπικειμένου τούτου μεγάλου κακοῦ οὐδέμια φέρεται ἀποδείξει: οὐδεὶς δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς μετὰ τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυξιν τῆς πόλεως ἥτις πραγματοποιεῖται ἐπὶ τῆς μακρᾶς παραλιακῆς γραμμῆς, θὰ ὑπηρετῶνται καλλίτερον τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὸ τελωνεῖον εἰς τὴν μίαν ἐσχατιὰν αὐτῆς κειμένου: Οἱ πρακτικοὶ Περαιεῖς σκέπτονται ἀκριβῶς τ' ἀντίθετα· τὸ τελωνεῖον αὐτῶν κείται σχεδὸν εἰς τὸ ἄκρον τῆς παραλιακῆς αὐτῶν γραμμῆς, λαβόντες δ' ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ δὲν ἐξυπηρετεῖται εὐκολίαις ὅλης τῆς πόλεως, παρεκάλεσαν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνεγείρῃ ἄλλο τελωνειακὸν κατὰστημα εἰς τὸ κέντρον τῆς παραλιακῆς γραμμῆς, ἢ δὲ Κυβερνήσις ἀναγνωρίσασα τὸ εὐλογον τῆς ἀξιώσεως τῶν ἀπεφάσιον ἤδη νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτήν. Ἡμεῖς δὲ μ' ὄλον ὅτι ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις ἀνεπιτύχθη καὶ ἀναπτυχθήσεται πλείοτερον ἐν τῷ μέλλοντι, θέλομεν ν' ἀνεγείρωμεν τὸ Τελωνεῖον μας εἰς τὴν ἀπωτέραν ἐσχατιὰν ἀμφοτέρων τῶν λιμένων μας, καὶ τοῦτο λέγομεν εὐκόλιαν τοῦ ἐμπορίου!

Δεύτερον λόγον ἀντιρρήσεως οἱ ἐναντιοφρονούντες ἐπάγουσι ὅτι τὸ νέον τελωνεῖον ἀθέλει παρασταθῆ ὡς μέγας ὄγκος, δίκην ἐφιάλτου, ἐπικαθήμενος ἐπὶ τοῦ στήθους, οὕτως εἰπεῖν, τῆς πόλεως παραβλάπτων τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ θαλασίου ἀέρος. Φρονούμεν ὅτι καὶ οἱ φόβοι οὗτοι τῶν ἐναντιοφρονούντων εἰσὶν ὑπερβολικοί· διότι ἐπὶ παραλίᾳ πολλῶν χιλιάδων μέτρων ἐκτάσεως, ὡς εἶναι ἡ ἡμετέρα, οἰκοδόμημα πλάτους τεσσαράκοντα μόνον μέτρων, ὡς ἐσχεδιάσθη τὸ Τελωνεῖον καὶ τοῦτο οὐχὶ ὑψηλόν,

ἀπέχον δὲ πενήκοντα σχεδὸν μέτρα ἀπὸ τῆς σημερινῆς παραλιακῆς γραμμῆς, εἶναι ἀδύνατον νὰ παραβλάψῃ τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ θαλασίου ἀέρος· ἄλλως τε τ' αὐτὰ ἀποτελέσματα θέλει ἔχει ἡ ἀνεγερσις τοῦ τελωνείου ὅπου καὶ ἂν γίνῃ αὕτη, διότι πάντως ἐπὶ τῆς παραλίᾳ θέλει ἀνεγερθῆ, ἐκτός ἐὰν οἱ ἐναντιοφρονούντες ἐνοουοῦσι νὰ τὸ ἀνεγείρωσιν εἰς τι ἀπόκεντρον τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως μέρος.

Τρίτον λόγον ἐπάγουσι τὴν σμίκρυνσιν τοῦ λιμένος, χωρὶς νὰ λέγῃσι κατὰ τίνα τρόπον θ' ἀνεγερθῆ εἰς τὸ παρ' αὐτῶν ὑποδεικνυόμενον χωρὸν, χωρὶς νὰ σμικρύνῃ τὴν ἔκτασιν τοῦ λιμένος, διότι τὸ τελωνειακὸν κατὰστημα ἵνα ἐκπληρῇ ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας πρέπει νὰ κείται οὐχὶ μόνον παρὰ τὴν ὄχθη τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ τὸ βάθος τοῦ βύθου νὰ ᾖ ἐκείναις ἱκανὸν νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων. Ἀλλ' εἶναι τουλάχιστον ἀληθές ὅτι διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου τελωνείου σμικρύνεται σημαντικῶς ὁ ἡμέτερος λιμὴν. Τὸν περὶ σμικρύνσεως φόβον ἐνέπνευσε φαίνεται τὸ ἐπιχωματούμενον τρίγωνον ἐφ' οὗ ἀπεφάσιον ν' ἀνεγερθῆ τὸ τελωνεῖον· ἀλλ' ἂν ἐλάβραγον τὸν κόπον νὰ ἴδωσι τὸ σχεδιάγραμμα τῶν νέων αἰμασιῶν καὶ τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος, θὰ ἔβλεπον ὅτι τὸ πλείστον μέρος τοῦ τριγώνου ἐκείνου καὶ δὴ τὴν πλατείαν βάσιν αὐτοῦ καταλαμβάνουσιν αἱ νέαι αἰμασίαι, καὶ ὅτι μόνον τὴν ὀξείαν κορυφὴν αὐτοῦ καταλαμβάνει τὸ τελωνεῖον: οὕτω θὰ ἐπέιθοντο ὅτι ἐὰν ἐπέρχετο σμίκρυνσις τοῦ ἡμετέρου λιμένος αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς τὸ τελωνεῖον, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπερβολικὴν διαπλάτυνσιν τῶν αἰμασιῶν ἢ ὑπερήγορυσεν πνεῦμα πολυτελείας.

Ἐσμὲν πεπεισμένοι ὅτι ἐὰν σταλλῇ ἐνταῦθα ἐξοδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν καὶ ἄλλων ἀρμοδίων προσώπων, ἵνα κρίνωσιν ἐπὶ τόπου τὴν ἀμφισβήτησιν, αὕτη θέλει λυθῆ κατὰ τὸ πρόπον καὶ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, ὅπερ ἡμεῖς κρίνομεν κακῶς κατὰ τὰς στενάς ἰδέας μας. Οἱ ἀντιφρονούντες ἐντούτοις θὰ μετανοήσωσι, διότι διὰ τῶν ἀντιρρήσεων τῶν κατώρθωσαν ν' ἀνασταλῇ ἡ πραγματοποιήσις τοῦ ἔργου· διότι καὶ ἂν ἀκόμη ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίσῃ νὰ μὴ ἀνεγερθῆ τὸ νέον τελωνεῖον παρὰ τὸν μῶλον Ἀγίου Νικολάου, οὐδέποτε θέλει ἐκτιμήσῃ ὡς καταλληλότερον τὸ παρ' ἐκείνῳ ὑποδεικνυόμενον μέρος, διότι ὅλαι αἱ συνθήκαι τῆς πόλεως καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀντίκεινται: ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ νέον Τελωνεῖον ἀνεγερθήσεται εἰς τι σημεῖον τῆς βορεινῆς παραλιακῆς γραμμῆς· περὶ τούτου ἀς ὦσι πλέον ἢ βεβαιοὶ καὶ ἐν τούτῳ θὰ ἔχωσι πολλοὺς λόγους μεταμελείας.

Τελευταῖον παρατηροῦμεν ταῖς ἐνισταμένους κατὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος ὅτι ἐκ τῶν ἐνστάσεων τῶν ἑμῶν μόνον θὰ προκύψῃ κακὸν διὰ τὸν τόπον· ὅτι δηλονότι θὰ ματαιωθῇ τὸ ἔργον ὑπὲρ οὗ ἡ πόλις ἡμῶν πύχθη τόσῳ ἐμοφῶνως, ἢ δὲ μνήμη τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταύτης ἐπὶ μακρὸν θὰ μείνῃ ἀκαιρία εἰς τὴν συ-

νειδίσει τον τόπον. Το εμπόριον διὰ μακροχρόνιου έργου εἰς τέλος πάντων ν' ἀποφασισθῆ ἢ ἐνέργουσι τελωνεῖον ἀναπαυρομένου εἰς τὰς ἀνάγκας του, καθ' ἣν δὲ στιγμήν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῆ ἢ ἀπόρριξις αὐτῆ, ρίπτονται εἰς τὸ μέσον ἀμφιβολίας καὶ ἀντιρρήσεις καὶ καταβάλλοντες ἐναυαίαι ἐνέργειαι, ἵνα ἀρχίσωσι πάλιν τυζητήσεις, ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἐξετάσεις, ἢ ναυηλαφηθῶσι τὰ ἀποφασισθέντα καὶ ὀπισθοδρομήσῃ τὸ ἔργον τουλάχιστον ἐπὶ δέκα πέντε ἀκόμη ἔτη, τὸ δὲ εμπόριον ἡμῶν πληρῶν ἐπὶ δέκα πέντε ἀκόμη ἔτη φόρον εἰς τὴν κούρτητα ἡμῶν καὶ τὸν ἀδερτισμόν.

Δὲ κατὰ τῶν δημοσίων ἔργων ἰδιωτικαὶ ἐπιβουλαὶ

Εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃ λόγος δημοσίᾳ περὶ τινος τάσεως τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐκδηλουμένης πρὸ καιροῦ καὶ ἐπιδρώσης ἐπιβλαβῶς εἰς τὰ παρ' ἡμῶν συντελούμενα δημοσία ἢ δημοτικά ἔργα, ἢ ἄλλα κατασκευάσματα δημοσίας χρησιμότητος. Ἐννοούμεν τὴν τάσιν τῶν παρ' ἡμῶν τῶν ν' ἀγωνίζονται δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ τρέψωσι τὰ περὶ ὧν ἀνωτέρω ἔργα εἰς ἀτομικὸν ὄφελος, πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Προκειμένου νὰ συντελεσθῆ παρ' ἡμῶν ἔργον τι κοινῆς ὠφελείας ἢ χρησιμότητος, ἐκεῖνοι οἵτινες πρόκεινται αὐτῷ διὰ τινος λόγον, πάντα λίθον κινουσιν ὅπως τυτὸ κατασκευασθῆ κατὰ τρόπον ἐξυπηρετικὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀτομικοῦ συμφέροντος ἐπὶ βλάβῃ τοῦ γενικοῦ. Πρόκειται π. χ. νὰ στρωθῆ σιδηρὸς δρόμος ἐνωτικὸς τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ἄλλης τινός, οἱ παρὰ τὴν σιδηρὰν γραμμὴν ἰδιωκτῆται, οἱ παρὰ τοὺς σταθμοὺς καὶ στάσεις παρόμοιοι πυρετωδῶς ἐργάζονται, πῶς ἢ γραμμὴ νὰ παρακάμψῃ τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα, πῶς αἱ στάσεις καὶ οἱ σταθμοὶ νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς ἀποκλειστικὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἀδιάφορον δὲ εἴαν ἢ γραμμὴ παρακάμπτοσα παραβιάζει ὅλους τοὺς ὅρους τῆς κατασκευῆς, ἀδιάφορον εἴαν οἱ σταθμοὶ καὶ αἱ στάσεις κακῶς τοποθετούμενοι, οὐδαμῶς ἐξυπηρετοῦσι τὰ συμφέροντα εἰς χωρὶον, εἴτε κοινοτήτων, εἴτε συνοικισμῶν πολυπληθεστέρων καὶ δικαιουμένων νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνέτου συγκοινωνίας. Ὁ διατρέχων τὴν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας σιδηρὰν ὁδὸν παρατηρεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγωῖστικῆς ταύτης τάσεως τῶν ἰδιωτῶν ὅποταν τυγχάνωσιν ἰσχυροὶ ἐν ταῖς ἀπαιτήσεσιν αὐτῶν. Ἡ σιδηρὰ γραμμὴ διὰ μόνον τὸν λόγον νὰ μὴ παραβλαφθῶσιν ἰδιωτικὰ κτήματα ἐλλοσσεται ὀφειοειδῶς, μῆκνεται ἀνευ ἀνάγκης, καθίσταται ἀνεπίδεκτος ταχείας πορείας, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ἐπικίνδυνος ἀποβαίνει αὕτη διὰ τὸν ἴδιον λόγον. Οἱ πλείστοι ἀπ' ἑτέρου τῶν σταθμῶν καὶ τῶν στάσεων εἰσὶ κακῶς τοποθετημένοι διὰ νὰ ὑπηρετήσωσι τὰς ἀνάγκας ἀτόμων μεμονωμένων ἀλλ' ἰσχυρῶν, ἐνῷ παρεωράθησκον τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀνάγκαι παρακειμένων κοινοτήτων ἢ συνοικισμῶν, αἵτινες ἀπεκλείσθησαν αὐτῶ τῶν εὐεργετημάτων τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. Ἰδρῶθη σταθμὸς ἢ στάσις ἐδῶ, διὰ νὰ ἐξυπηρετεῖται ἀνετώτερον τὸ κτήμα ἐκεῖνο, ἐνῷ εἴαν ἔτοπος θετεῖτο ὀλίγον ἀπωτέρω, θὰ ἐξυπηρετεῖτο ὀλοκληρῶς κοινότης, ἀναγκασμένη ἤδη νὰ ὀδοπορῆ μέχρι τοῦ σταθμοῦ ἢ τῆς στάσεως αἴρουσα ἐπ' ὧμων καὶ τὰ ἑσυχῆς ὑπάρχοντα. Ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἰδρῶνται κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ αἱ στάσεις τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου. Δι' αὐτὰς ἐγωῖστικαὶ ἰδέαι ὑπηγόρευσαν πρὸ τινῶν ἐτῶν τὸν κῆκιστον τοῦ ἡμετέρου λιμένος σχεδιασμένον, οὗτινος τ' ἀποτελέσματα θὰ αἰσθηθῶμεν μετὰ τὴν περάτωσιν τοῦ ἔργου, εἴαν τοῦτα περατωθῆ ποτέ. Σήμερον προκειμένου περὶ τῆς ἐπεκτάσεως ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου, ἀτομικὰ συμφέροντα μάχονται καὶ ὑπὲρ

αὐτῆς καὶ κατ' αὐτῆς. Προκειμένου ν' ἀνεγερθῆ ἐνταῦθα νέον τελωνεῖον κατὰστημα ὑποδηλοῦνται πολλαχόθεν τάσεις ἰδιωτικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Τὸ σχέδιον τῆς ἡμετέρας πόλεως ὑπέστη μεταμορφώσεις τερατώδεις χάριν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἔλαβε δ' ἐπεκτάσεις τραγελαφικὰς, ἵνα περιλάβῃ ἐντὸς αὐτοῦ ἀγροὺς καὶ σταφιδαρπέλους. Ἐν ἐνὶ λόγῳ πᾶν ἔργον παρ' ἡμῶν κοινῆς χρησιμότητος ἀποβαίνει πρὸς ἀποκλειστικὸν ὄφελος ὀλίγων καὶ συνεπῶς ἥκιστα πληροὶ τὸν γενικὸν προορισμὸν του. Παρ' ἡμῶν ὁ μυθολογούμενος κλιβανὸς τοῦ Ναστραδίν Χότζα, θὰ ἐδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον παντὸς κατασκευάσματος δημοσίου, κινουμένου καὶ τοποθετουμένου κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἐχόντων συμφέρον ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης τοποθετήσεώς του, αἱ δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀξιώσεις ἡμῶν φθάνουσι νὰ ζητήσωσι μετὰ τοῦ σατυρικοῦ ποιητοῦ, «Διμένα, ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ χωράφια τὰ σπαρμένα.»

Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι παρομοία τάσεις, ἐνισχυθεῖσα δι' ἐπιτυχίων ἀπροσδοκῆτων, ἀποβαίνει ἐπιζημία εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὸν σκοπὸν ὃν προτίθεται τὰ διάφορα δημόσια ἢ κοινοτικά ἔργα καὶ ὅτι καιρὸς εἶναι νὰ καταπολεμηθῆ, διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ κοινῶν συμφέροντος, προστατευομένου ἀμολῶς καὶ ἐπιμόνας. Οἱ διεθύνοντες παρ' ἡμῶν τὴν συντέλεσιν παρομοίων ἔργων πρῶτιστον ἔχουσι καθήκον ν' ἀντιτίθενται ἰσχυρῶς κατ' ἀξιώσεων τεινουσῶν νὰ ματαιώσωσι τὰ ἐαυτῶν ἀποτελέσματα, καὶ νὰ τρέψωσι αὐτὰ ἀποκλειστικῶς εἰς ἀτομικὸν ὄφελος, πρὸς βλάβην τοῦ κοινῶν συμφέροντος. Οὐχ' ἤτιον καὶ οἱ ἰδιῶται οἱ ἀξιοῦντες εἰς πᾶσαν δεδομένην εὐκαιρίαν νὰ ἐκμεταλλεῦθωσι τυχερὰ ὄφελῃ ἐκ τῆς κακῆς καὶ ἐλαττωματικῆς συντελέσεως τῶν διαφορῶν ἔργων, ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς γενικά ὠφελήματα, τὰ ἐγκείμενα εἰς πᾶν ἔργον κοινῆς χρησιμότητος, καλῶς συλληθῶν καὶ κάλλιον ἐκτελεσθῶν, νὰ καταστῶσιν ὅμως τὰς ἑαυτῶν τάσεις ἀκόπου πλουτισμοῦ, ἐγκειμένου εἰς τὴν ἐλαττωματικὴν κατασκευὴν παντὸς δημοσίου κατασκευάσματος. Εἰς τὴν τάσιν ταύτην ἀναπτύχθησαν μεγάλας κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, δὲν ὀφειλομεν μόνον τὴν κακὴν συντέλεσιν τῶν γενομένων παρ' ἡμῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ τὴν ματαιώσιν ἄλλων ἐπίσης ὠφελίμων διότι ἡ σύγκρουσις τῶν ἀντιμαχομένων ἀντιθέτων συμφερόντων ἐπέφερε τὴν ἀναβολὴν αὐτῶν καὶ τέλος ματαιώσιν των.

Δὲν ἀξιοῦμεν βεβαίως ἐκ τῶν ἰδιωτῶν τὴν ὑψίστην ἐκείνην ἀυταρκτησὴν δι' ἣς θυσιάζεται τὸ ἀτομικὸν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον, οὐδὲ τὴν δύναμιν νὰ ὑπομένωσι ἀγογγύστως τὴν βλάβην τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ὅποταν ταῦτα παραβιάπτονται ἐκ τινος δημοσίου ἔργου, ὅσον χρησιμὸν καὶ ἂν ὑπολαμβάνηται τοῦτο. Ἀξιοῦμεν ἵνα μὴ δι' ἐνεργειῶν πλαγίων, δι' ἐνασκήσεως μέσων ἰδιωτικῶν τρέπονται τὰ παρ' ἡμῶν συντελούμενα ἔργα εἰς ἀτομικὸν ὄφελος πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ. Ὅποταν δὲ τύχῃ διὰ τινος ἔργου παρομοίας φύσεως καὶ προορισμοῦ νὰ παραβιάπτονται κεκτημένα ἀτομικὰ δίκαια, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ συμβουλευτὸν τὴν θυσίαν αὐτῶν χάριν κοινῆς ὠφελείας. Ζῶμεν ἐν κοινῶν συντεταγμένῃ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀδικούμενοι, ἢ ἀδίκως ζημιούμενοι, ἔχουσι πρόγειρον τὴν εἰς τὰ δίκαια ἢ ἀδικήματα προσφυγὴν καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα διὰ νὰ καταδειχθῆ ὅλον τὸ ἐπιζήμιον τῆς τάσεως ἣτις ἐκδηλοῦται ἀπὸ τινος παρ' ἡμῶν, τοῦ νὰ τρέπονται δηλαδὴ τὰ δημόσια ἔργα εἰς ἀτομικὸν ὄφελος ὀλίγων, πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ παύση συναγωνισμοῦ ὀλοθρῆς διὰ τὴν δημοσίαν ὠφελείαν ἢ ἐπιδιώκουσι τὰ ἔργα ἐκεῖνα. Διὰ τῶν ἐκτεθέντων πρέπει νὰ πεισθῶσι προσέτι καὶ οἱ ἐκάστοτε ἔχοντες τὴν διεύθυνσιν τῶν παρ' ἡμῶν συντελουμένων ἔργων, ὅτι ἰσχυρῶς πρέπει ν' ἀντιτίθενται εἰς ἰδιοτελεῖς ἀξιώσεις ἀτόμων ἐπιθυμούντων γὰ ἐκμεταλλεῦθωσι

τυχερὰ ὄφελῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς κατασκευασμάτων κοινῆς ὠφελείας καὶ χρησιμότητος. Τέλος δι' ὅσων ἀνωτέρω ἐξέθεσμεν σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ θέσωμεν μεταξὺ τῶν συναγωνιζομένων ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων μερίδων, τὴν ἐκφρασὴν τοῦ ὑγινοῦς φρονήματος τοῦ τόπου καὶ νὰ καταστήσωμεν αὐτὸ ἀγρυπνότερον εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν κοινῶν συμφερόντων, καταπροδιδόμενων ὑπὸ ἰδιοτελῶν προθέσεων. Εὐτυχεῖς θέλομεν λογισθῆ ἐν τὰ ἐκτεθέντα ἐπαναφέρωσιν εἰς ὀλοθρῆς σκέψις τοὺς ἐπιβουλευομένους τὴν χρησιμότητα τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τοὺς διευθύνοντας αὐτὰ εἰς πληρεστέραν ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων των.

Οἱ οἶνοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.

Ἐσχάτως ἐλάβομεν ἀσπιομερῆ ἐκθεσιν τοῦ ἐν Πανόρμῳ τῆς Σικελίας γενικοῦ προξένου τῆς Μεγάλης Βρετανίας περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν οἴνων ἐν Σικελίᾳ, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν τῷ 143 ἀριθ. τῶν Reports on subjects of general and commercial interest (London, 1890).

Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἐξετάζεται τὸ ζήτημα τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τῶν οἴνων τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας καὶ ἰδίως τῆς Σικελίας μετ' ὅλου ἐκεῖνου τοῦ πρακτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ πνεύματος, ὅπερ χαρακτηρίζει τὰ τέκνα τῆς Ἀλβιῶνος.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα ὅτι πρὸς κατασκευὴν ἐκλεκτῶν μελανῶν οἴνων τῆς τραπέζης, οἷους παραδέχεται αὐτοὺς σήμερον τὸ εμπόριον, δὲν ἀρκεῖ νὰ διαθέτωμεν ἄφθονα κεφάλαια πρὸς κατασκευὴν καταλλήλων ἐναποθηκῶν καὶ διατήρησιν τοῦ οἴνου ἐπὶ πολὺν χρόνον πρὸ τῆς ἐξοδούσεως αὐτοῦ, δὲν ἀρκεῖ νὰ μεταφέρωμεν καὶ ἐμφυτεύωμεν ποικιλίας ἀμπελων, αἵτινες εἰς ὠρισμένας χώρας ἀποφέρουσιν ὀνομαστοὺς οἶνους, δὲν ἀρκεῖ νὰ μισθώσωμεν Γάλλους ἀμπελοουργοὺς καὶ οἰνοποιούς κεκτημένους πολυετῆ καὶ πολύτιμον πείραν καὶ προεργασμένους ἐκ τῶν διαμερισμάτων τῆς Γαλλίας ἔθια παράγοντας οἱ ἐκλεκτότεροι οἶνοι, δὲν ἀρκεῖ νὰ μὴ ἀποθαρρυνώμεθα ἐκ τῶν πρώτων ἀποτυχιῶν. Πρὸς κατασκευὴν ἐκλεκτῶν μελανῶν οἴνων τῆς τραπέζης, λέγομεν, δὲν ἀρκουσι πάντα ταῦτα ἀπαιτεῖται καὶ ἕτερόν τι, ὅπερ δὲν ἀξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς θελήσεως τοῦ ἀποφασίζοντος ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ κατασκευάσῃ τοιοῦτους οἶνους.

Αὐτὸ δὲ τὸ εἶναι τὸ κλίμα. Ἐκλεκτὸς ἐπιτραπέζιος μέλας οἶνος, ὡς σήμερον νοοῦσι αὐτὸν οἱ οἰνογνώσται, ὡς σήμερον ζεῖται καὶ ἀκριβοπληρώνει αὐτὸν τὸ εμπόριον, δὲν κατασκευάζεται εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας. Οἱ οἶνοι οὗτοι κατασκευάζονται εἰς ὠρισμένας χώρας, ἐχούσας ὠρισμένον κλίμα, ὠρισμένην θερμότητα κατὰ τὸ θέρος καὶ ἰδίως τὴν ἐποχὴν τῆς ὠριμάνσεως τῆς σταφυλῆς καὶ τῆς ζυμώσεως.

Ἐάν ἢ κατασκευὴ τούτων οἴνων δὲν παρεκοῦντο ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ τούτου νόμου, πρῶτοι οἱ μεσημβρινοὶ Γάλλοι καὶ οἱ ἀποικοὶ Γάλλοι τῆς Ἀλγερίας ἀντὶ τῶν κοινῶν οἴνων οὗς ἤδη παρὰ γουσι θ' ἀπεμμῶντο τοὺς βουργουνδικούς καὶ τοὺς βορδιγαλλίους ἔχοντες πρόχειρα καὶ ἀφθονα κεφάλαια, τὰς ἐκλεκτὰς ποικιλίας τῶν ἀμπελων, τὴν προαιώνιον πείραν καὶ ἰδίως τὴν κεκτημένην φήμην, ἣτις εἶναι ἀεκτίμητος καὶ ἡ ὁποία, προκειμένου περὶ ἐξοδούσεως προϊόντος τινός, εἶναι τὸ σπουδαιότερον πλεονέκτημα.

Ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν πάμπολλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀλγερίᾳ ὑπὸ ἐμπειροτάτων δὲ Γάλλων ἀμπελοργῶν καὶ οἰνοποιῶν, ὅπως δι' ὕλικου τῶν χωρῶν τούτων ἐπιτευχθῆ ἢ κατασκευῆ, ἢ ἀπομίμησης τῶν ἐκλεκτῶν οἴνων τῆς Βουργουνδίας καὶ τῆς Γιρόνδης, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ προσπάθειαι αὐταὶ ἀπέβησαν μάταιαι, τὰ δὲ καταβληθέντα μεγάλα κεφάλαια ἀπωλέσθησαν εἰς μάτην.

Αί άτυγχείς αὐται άπόπειραι, αἱ πολλά στοιχάσαι τοῖς Γάλλοις τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀλγερίας, ἐδίδαξαν αὐτοῦ: ὅτι ἐκ τῶν ἀμπελώνων τῶν δύνανται καὶ ὀρεῖλουσι ν' ἀπαιτήσωσι ποσὸν ἄλλ' οὐχὶ καὶ ποιόν.

Ἄλλὰ τὸ πάθημα τοῦτο τῶν Γάλλων δὲν ἔρησμευσεν ὡς μάθημα εἰς τοὺς μεσημβρινούς Ἰταλοὺς, καὶ δὴ εἰς τοὺς Σικελούς, αἰνίτες, ἐπιδοθέντες ἀπό τινων ἐτῶν εἰς τὴν κατασκευὴν ἐκλεκτῶν δεξθῶν οἴνων, ἔχουσιν ἤδη πρὸ αὐτῶν τὰ ἥϊιστα εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς παρατόλμου ταύτης ἀποπείρας τῶν.

Ἐὰν τὰ παραδείγματα ταῦτα θὰ γρηγορεύωσιν ἡμῖν τοῦλάχιστον ὡς μαθήματα; Ἀμφιβάλλομεν.

Ἡδὲ λαὸς πέπρωται νὰ δέλθῃ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν καθ' ἣν εὐκόλως δύνανται, παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς περισσείας οἰήσεως, εὐπιστίας, ἐπιπολαϊότητος καὶ ἀπειρίας τῶν νεανιῶν, νὰ ὑποπέσῃ εἰς ἀνεπανόρθωτα σφάλματα.

Κατὰ τὴν εἰρημένην ἐκθεσιν τοῦ ἐν Πανόρμῳ γεν. προξένου τῆς Μ. Βρετανίας, ἡ μεσημβρινὴ Ἰταλία μέχρι τοῦδε ἐκλεκτοὺς οἴνους ἐπέτυχε μόνον ἐπιδορπίους λίαν οἰνοπνευματοῦχους καὶ τινὰς λευκοὺς λίαν ξηροὺς (secs' dry) Αἱ μέχρι τοῦδε καταβληθεῖσαι ἐκτακτοὶ προσπάθειαι καὶ ὑπό κτηματιῶν εὐπορωτάτων πρὸς κατασκευὴν ἐκλεκτῶν ἐπιτραπεζίων μελάνων οἴνων ἀπέτυχον.

Οὕτως ὁ δούξ τῆς Ὠμάλης, εἰς τῶν μεγαλύτερων κτηματιῶν τῆς Σικελίας, ἀπὸ τοῦ 1860 ἐφύτευσε ἀμπελώνας ἐκτάσεως δύο χιλιάδων στρεμμάτων καὶ διὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων σικελιανῶν καὶ βορδιογαλλικῶν κλημάτων. Ὁ ἀμπελῶν οὗτος, ὡς καὶ οἱ πλείστοι ἐκτετασμένοι ἀμπελῶνες τῆς Σικελίας, διευθύνεται ὑπὸ παραστατῶν Γάλλων ἅπανα δὲ ἡ ἀμπελοφυτικὴ καὶ οἰνοποιητικὴ ἐργασία αὐτοῦ ἐκτελεῖται διὰ τῶν τελειοτέρων σικελιανῶν. Αἱ ἄρισται οἰναποθηκαὶ τοῦ κτήματος τοῦτου δύνανται νὰ περιλάβωσι 95—100,000 ἐκατομμύρια (φορτώματα) οἴνου καὶ 30,000 ἐκατομμύρια γλεύκους (σελίς ἐκθέσεως 12—15).

Διὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας ὡσαύτως καὶ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἐφυτεύθησαν ἐν Σικελίᾳ καὶ ἔτεροι παρόμοιοι ἀμπελῶνες, προικισθέντες διὰ πολυδαπάνων τελειοτάτων ἐργασιῶν, μηχανῶν οἰναποθηκῶν καὶ οἰνοδόχων ἐγγείων. ἐντούτοις πανταχοῦ, προκειμένου περὶ ἐκλεκτῶν μελάνων οἴνων, ἐπετεύχθησαν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα εἶνε τὰ ἑξῆς:

Ἄ Ὁ οἶνος COrVO εἶνε γνωστὸς εἰς τὸ ἐμπόριον μόνον ἀπὸ τοῦ 1876, κατὰ τὰ δεκαετία δὲ ταῦτα εἶτη κατέστη ὁ μᾶλλον γνωστὸς ἐλαφρὸς σικελιακὸς οἶνος ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἰπάρχει λευκὸς καὶ μέλας οἶνος τοῦ COrVO... Ὁ μέλας COrVO εἶνε ὡσαύτως καθαρὸς οἶνος, παραπλήσιος ἰσχυροῦ βουργουνδικοῦ, πλὴν, καθ' ὅσον γνωρίζω, δὲν διατηρεῖται καλῶς, ἐλάττωμα, ὅπερ εὐρον εἰς τοὺς μέλανας οἴνους τῆς τε Καλαβρίας καὶ τῆς Σικελίας, ἐθα. δύνανται νὰ παρασκευασθῶσι πόσιμοι (palatable) μέλανες, οἶνοι, ἄλλ' ὅστινες μετὰ τινὰ χρόνον δξυνίζουσιν ἢ γίνονται ὑπόξυνοι ἐν τε τῷ οὐτῷ καὶ ἐν ταῖς φιάλαις. . . Οὐχ ἦτιον οἱ οἶνοι τοῦ COrVO εἰς πολλὰς ἐκθέσεις ἔλαβον χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ μετάλλια καὶ ἐπαίνους.

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἐξέφερον καὶ οἱ ἐλλανοδίκαι τῆς τοῦ 1888 ἐν Λονδίῳ ἐκθέσεως τῶν ἰταλικῶν προϊόντων, εἰπόντες:

«Μόλις ἤρξατο ἡ δοκιμὴ αὐτῶν (τῶν οἴνων) παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ πλείστοι εὗρισκοντο εἰσέτι ἐν καταστάσει ζυμώσεως. Ἀπερσίσαμεν δὲ νὰ θέσωμεν αὐτοὺς ἐκτός τοῦ συναγωνισμοῦ διὰ μὴ ἔχοντας ἐμπορικὴν ἀξίαν (σελίς ἐκθέσεως 30).»

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπισήμων μαρτυριῶν φαίνεται ὅτι οὔτε ἡ ἐκλογή τῶν κλημάτων οὔτε ἡ ἐκλογή τῆς τοποθεσίας οὔτε ἡ ἀφθονία τῶν μέσων πρὸς πρόσληψιν ἐμπειριῶν ἀμπελοφυγῶν καὶ οἰνοποιῶν καὶ πρὸς προμηθειαν τελειῶν μηχανημάτων καὶ οἰνοδόχων ἀγγείων καὶ πρὸς οἶκου

δόμησιν καταλλήλων οἰναποθηκῶν καὶ διατήρησιν ἐπὶ πολλῶν χρόνων ἐν αὐταῖς τῶν οἴνων, δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐν μεσημβρινῇ χώρᾳ ἐπιτυχίαν ἐπιτραπεζίων μελάνων οἴνων, οἳ σήμερον ζητούνται ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου.

Εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας, ἕνεκα τῆς μεγάλης θερμότητος ἢ σταφυλῆ εἶναι ζακχαροδεστάτη, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ζακχαροῦ ταύτης προερχόμενον οἰνοπνευμα συνήθως εἶνε ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ, ὅπερ τὸ ἐμπόριον ἀνέχεται εἰς τοὺς πράγματι ἐκλεκτοὺς ἐπιτραπεζίους μελάνους οἴνους. Οἱ προσπαθούντες δὲ νὰ ἐπιτύχωσιν ἐξ ὕλικου μεσημβρινῶν χωρῶν ἐλαφροὺς ἐπιτραπεζίους μελάνους οἴνους καταφεύγουσιν εἰς μέσα, ἅτινα ἢ ἐλκτοῦσι τὰ ἄλλα φυσικὰ προτερήματα τοῦ οἴνου ἢ καθιστῶσιν αὐτὸν δυσδιατήρητον.

Ἐνεκα τῆς μεγάλης ὡσαύτως θερμότητος τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ζυμώσεως, αὕτη γίνεται λίαν θορυβώδης καὶ ταχεῖα, ὡς δ' ἐκ τούτου ἀρ' ἐνός μὲν ἐλευθεροῦται τὸ πλείστον τῶν αἰθέρων τοῦ οἴνου, καὶ ἀρ' ἐτέρου παρακωλύεται ἡ μετατροπὴ ἅπαντος τοῦ ζακχαροῦ τοῦ γλεύκους εἰς οἰνόπνευμα, ἐναπομένοντος τοῦ οἴνου ὑπογλύκου, ὅπερ βραδύτερον ἐπιφέρει τὴν θήλωσιν ἢ καὶ τὴν δξύνισιν αὐτοῦ.

Ἀκριβῶς δ' ἕνεκα τῶν λόγων τούτων, ἀνέκαθεν εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας ἐκλεκτοὶ οἶνοι θεωροῦνται αἱ λίαν οἰνοπνευματοῦχοι, ἐθισθέντων τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν τούτων νὰ πίνωσι τοιούτους ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οἴνους, διότι τοιούτους κατὰ κανόνα παράγουσιν οἱ ἀμπελῶνες αὐτῶν καὶ τοιοῦτοι μόνον διατηροῦνται παρ' ἡμῖν. ἐπὶ πολλῶν χρόνων. Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας, οὐδέποτε σχεδὸν ἐπινόησαν ἄκρατον, μὴ δηλαδὴ συγκρινόμενον μεθ' ὕδατος κατὰ τὴν ὥραν τῆς πόσεως. Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων οἱ πολλοὶ παρ' ἡμῖν ἐκλεκτὸν καὶ ἄριστον οἶνον ἐκλαμβάνουσι τὸν κατὰ τὴν φράσιν αὐτῶν σκοπτόμενον μετὰ τὸ μαχαίριον. Ἐνεκα τῶν αὐτῶν λόγων πολλοὶ σικελιακοὶ φυσικοὶ οἶνοι περιέχουσιν οἰνόπνευμα καὶ μέχριν 20 0/0 (ἴδε εἰρημένην ἐκθεσιν σελ 30), ὅπερ ἀποκτεῖναι σὺν τῷ χρόνῳ μετατροπόμενον διὰ λίαν βραδείας καὶ ἀκινδύνου ζυμώσεως τοῦ ἐν αὐταῖς ἐναπολειφθέντος σακχαροῦ κατὰ τὴν πρώτην ζυμώσιν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ προσέτι λόγου ἐβλέπομεν ὅτι, ἐνῶ καὶ διὰ τῶν τελειοτέρων καὶ ἀφθονοτέρων μέσων ἡ μεσημβρινὴ Ἰταλία δὲν δύνανται ν' ἀποκτήσῃ ἐκλεκτοὺς ἐπιτραπεζίους μελάνους οἴνους, ἢ βόρειος Ἰταλία κατασκευάζει τοιούτους πρὸ πολλοῦ ἀνευ εἰσαγωγῆς νέων μεθόδων καὶ ξένων οἰνοποιῶν (ἐκθεσὶς σελ. 32). Διὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε λόγου, ἐνῶ ἡ πέραν τοῦ Ὀλύμπου Νιάουσα παράγει διὰ τῶν παναρχαίων μέσων ἐλαφροὺς μελάνους οἴνους, διατηρομένους ἐπὶ πολὺ καὶ κατ' οὐδὲν διαφέροντας τῶν συνήθων βορδιογαλλικῶν οἴνων, ἐντεῦθεν τοῦ Ὀλύμπου μεθ' ὅλας τὰς εἰσαχθείσας βελτιώσεις καὶ τὰ ἀφθονώτερα μέσα, δὲν δυνάμεθα νὰ παραγάγωμεν τοιούτους.

Καὶ κατὰ μὲν τὸ παρὸν περὶ τοῦ τί δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἕνεκα λόγων ἀνωτέρων τῶν δυνάμεων μας. Ἐν προσεχῇ δὲ ἄρθρῳ θέλωμεν ἐκθέσει τὸ τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας οἰνοποιίας καὶ εὐρυτέραν κατανάλωσιν τοῦ προϊόντος τῶν τε ἀμπελώνων καὶ σταφιδαμπελώνων ἡμῶν.

(Ἐκ τῆς Ἑλλην. Γεωργίας.)

Ἐμπορικὸν δελτίον.

Ἡ ἀγορὰ τῶν σταφίδων ἀπὸ τινων ἐβδομάδων ἔτι ἐν πλήρει ἀδρανεῖα καὶ στασιμότητι οὐδὲν ἀβούνητῃ χώρᾳ πράξεως, ἐκτός 200 τ. Πουγκὸν πωληθέντων χθὲς πρὸς δρ. 238 fob εἰς ἕνδεκα. Ὁ ἔμπορος ἀπέχουσι πάσης ζητήσεως ἀρ' ἡμερας ἐγνώσθη ἐνταῦθα, ὁ εἰς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ οἰνοποιούς ἐπιβαλλόμενος πρόσθετος φόρος ἐκ 3

φορχῶν ἐπὶ ἐκάστου ἑκατολίου σταφιδίου οἴνου, ὅστις φόρος ἀντιστοιχεῖ 9 φράγκα ἐφ' ἐκάστου ἑκατολίου σταφιδος ἢτοι ἐν ὅλῳ ἢ σταφιδῆς ἡμῶν θὰ φορολογεῖται ἐν Γαλλίᾳ μετ' 15 φράγ. Ὁ νέος οὗτος φόρος ὁ εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς οἰνοποιίας ἐπιβαλλόμενος κρίνεται ὡς μέγας καὶ θεωρεῖται ὅπως, ὡς βέβαιον, ὅτι ἐάν ἐφαρμοσθῇ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης αὐστηρότητος ἦτοι τῆς prise en charge μέλλει νὰ βλάψῃ σπουδαίως τὴν κατανάλωσιν.

Αἱ εἰδήσεις δὲ ἐλάβομεν ἐκ Μασσαλίας φαίνονται πως ἐνθαρρυντικαί, καθὼς ἐγένοντο πωλήσεις ἐπὶ ἐτοιμοῦ καρποῦ σταφίδων εἰς τὴν τιμὴν τῶν φρ. 52—52 35/100, τούτο ἐπέβη ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐμπορίου ὡς σημεῖον ἄριστον καὶ ὕγιες διὰ τὸ μέλλον τῆς σταφίδος, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ κάτοχοι ἀπέκτησαν τὸ ἐκῆτων θάρρος, σήμερον δὲ δεικνύονται σταθερότεροι, ἐνῶ χθὲς καὶ προχθὲς ἦσαν εὐδιάθετοι νὰ πωλῶσιν δρα—δρα.

Οἱ προσανεγκόντες εἰς τὸ κένουρον τῆς Ἑταιρίας «Ἐνωτικῶν Φιλομουσῶν» ἀγγεῖα, νομίσματα κλπ.

Α'. ΑΓΓΕΙΑ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πατρῶν καὶ Ἡγέλης

- Δριθ. 1) Μίαν πλαγγόνα Τανάγρας πηλίναν.
2) » κύλικα μετ' ὠτίδων »
3 7) Πέντε Ληκυθούς πηλ. μετὰ κεχρωμ. κρημμάτων
8 9) Δύο λύκους ἐνεπεγρ. ΝΒΙΚΑΝΔΡΟΥ-ΣΒΚΟΝΔΟΥ πηλ. εὐφρέντες ἐν τῷ ὠτίδιῳ τῶν Πατρῶν.
10) Ἀγαλμα μαρμαρίνου παριστάνον γυναῖκα ὕψους 1 μέτρον.

Ὁ κ. Προκλῆς Παπαρούπας

- 11 12) Δύο δοχεῖα μετὰ πωμάτων πηλίναν.

Ὁ κ. Παπαγ. Ἐσρόπουλος

- 13) Μίαν κύδιλα πηλ. κεχρωμ.
14) » λήκυθον πηλ. »
15) » μεγάλην ὑδρίαν τριήρων πηλίναν.

Ὁ κ. Κωνστ. Γ. Σωτηριάδης

- 16-22) Ἑπτὰ ληκυθούς κεχρωμ. πηλίναν.
23) Ἐν βικίον πηλ.
24) » ἀγγεῖον ἐρυθρῶν κεχρ. πηλίναν
25) » μυροδοχεῖον μικρὴν πηλίναν.

Ὁ κ. Θεόδωρος Εὐσταθόπουλος

- 26) Βούδδαν τὸν Θεὸν τῶν Ἰνδῶν ἐπ' ὀνάτρου ξύλινον.
27) Μικρὸν κιονόκρακον ρυθμοῦ Κορινθιακοῦ μαρμαρίνου.
28) Μικρὸν κιονόκρακον ρυθμοῦ Δωρικοῦ μαρμ.
29) » » Ἰονικοῦ »

Ὁ κ. Χρ. Κορούλλος

- 30) Μίαν σταφυλὴν μαρμαρίνην.
31) Μίαν κύλικα μετ' ὠτίδος καὶ πώματος κεχρωμ. πηλ.
32) Ἀγγεῖον μικρὸν μετ' ὠτίδων πηλίναν
33) » ἔλασσον » »
34) Δοχεῖον μετὰ πώματος κεχρωμ. »
35) Μίαν βικίον πηλίναν.
37 37) Δύο βικία »
38) Ἀγγεῖον μικρὸν μετὰ χειρῶν πηλ.
39) » μετ' ὠτίδων πηλ.
40) Δοχεῖον κεχρωμ. μετ' ὠτίδων πηλ.
41 42) Δύο μικρὰς ληκυθούς πηλ.
43/ Ἀγγεῖον μικρὸν μετ' ὠτίδων πηλ.
44) » μετ' ὠτίδων κεχρωμ. πηλ.
45) » μετὰ χειρῶν κεχρωμ. πηλ.
46) Βικίδιον πηλ.

- 57 49) Τρεις λύχνους πηλ.
 - 50) Κοπην πηλ.
 - 51) Πώρα πηλ.
 - 52) Δοχεία ενθύρ. ασημέν. μετ' ωτίδων.
 - 53) Προτομήν Ῥωμαίας γυναίκος ἐκ μαρμαρινοῦ μαρμάρου
 - 54 58) Πέντε διάφορα πηλίνα μικρὰ κομπογεγυγμένα
 - 59) Περιμάχιον σφαιρας τοῦ 1821 ἐκ τοῦ φρουρίου Παλαμυδίου.
 - 60) Λειψάνον χαλ. ἀρχαίου κράνου.
- Τὸ ὅλον 60. —

Β. ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

Ἡ ὁσεβαυμ Πατρῶν καὶ Ἡλίας

- 1) Νομίσματα 13. (3 ἀργυρ. 10 χαλ.)
- 2) Ὁ κ. Χρύσανθος Ἀντωνιάδης, σχολάρχης 6, (4 ἀργ. 2 χαλκ.)
- 3) Ὁ κ. Γ. Σταμπάδος, φοιτητῆς 61, ἐξ ὧν ἀχρηστα * * 25—36 Ἐκ τούτων εἰσὶ 32 χαλκῶν, 2 ἀργυρὰ καὶ 2 κίβδηλα τάλληρα.
- 4) Ὁ κ. Γ. Μ. Γεωργόπουλος, φοιτητῆς 1 χαλκ. Ἰουστινιανός.
- 5) Ὁ κ. Χρ. Π. Κορύλλος, ἰατρός 54 (7 ἀργ. 47 χαλκῶν).
- 6) Ὁ κ. Στέφανος Ν. Θωμόπουλος 33 (4 ἀργ. 29 χαλκῶν).
- 7) Ὁ κ. Κωνστ. Γ. Σωτηριάδης, πρόξενος τῆς Ῥωσσίας 41 (31 ἀργ. 10 χαλκῶν).
- 8) Ὁ κ. Θεόδ. Εὐσταθίουπουλος, ἰατρός 147—ἀχρηστα 17—130 (χαλκῶν).
- 9) Ὁ κ. Γ. Ζησιμόπουλος, δικηγόρος 17 χαλκῶν.
- 10) Ἀγνωστος διὰ τοῦ κ. Χρ. Κορύλλου 5 (1 ἀργ. 4 χαλκῶν).
- 11) Ὁ κ. Χαράλ. Βασιλειάδης 2 χαλκῶν.
- 12) Ὁ κ. Ἀρ. Πατμεζᾶς, μαθητῆς 18 χαλκῶν.
- 13) Ὁ κ. Νικόλ. Καραβίας * 11 "
- 14) Ὁ κ. Γ. Καρακίτσος, φαρμακοποιός 8, (2 ἀργ. 6 χαλκῶν).
- 15) Ὁ κ. Γ. Π. Χαλκιάπουλος, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις, μετάλλιον ἀργυροῦν Κρητικοῦ ἀγῶνος 1866—68.
- 16) Ὁ κ. Θεόφιλος Δημακόπουλος, ἱερομόναχος 1 χαλκοῦν καὶ 2 χαλ. δακτυλίους μεταγενεστέρων χρόνων. Τὸ ὅλον 373.

* * Ταῖς ἀχρηστα, δηλ. καθόλου ἐφαρμένα, παραδίδονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Βιαιρίας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Μουσείου.
Στ. Ν. Θωμόπουλος.

Σ. Σ. Ὁ κ. Στέφ. Θωμόπουλος ἀπὸ πολλοῦ ἐπιμψεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν λεπτομερῆ περιγραφὴν κατ' ἐθνολογικὴν τάξιν, ἀπάντων τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἐταιρίας εἰσομισθέντων νομισμάτων* ἀλλ' ἐλλείπει καταλλήλων στοιχείων καὶ σημείων δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν αὐτὴν ὡς ἔχει, ἀρκούμενοι μόνον ν' ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα τῶν προσεγεγκνόντων μετὰ τοῦ ποσοῦ τῶν νομισμάτων. Τοῦτ' αὐτὸ θέλομεν πράττει καὶ εἰς τὸ μέλλον οἱ δὲ βουλούμενοι τῶν κ.κ. δωρητῶν πλειότερας πληροφορίας, δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἀρμόδιον, παρ' οὗ τηρεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ καταγράφεται ἐν λεπτομερείᾳ πᾶν τὸ ἐν τῷ Μουσείῳ εἰσερχόμενον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσα ἐνταῦθα εἰδήσις περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σταφίδος δασμοῦ, εὐάρεστον ἐνεποίησεν παρ' ἡμῖν ἐντύπωσιν, ἐπῆλθε δὲ εἰς ἐπίφωσιν τῶν περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐκείνου ἐλπίδων τοῦ καινοῦ. Τὸ γεγονός ἀνεμείετο, οὐχ

ἤττον καὶ ἡ ἐπιβεβαιώσα αὐτὸ εἰδήσις ἐχαροποίησε τὸ κοινόν. Ἡ κατάργσις τοῦ ἐν Ἀμερικῇ δασμοῦ ἐπερχομένη τῆς μειώσεως αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐλπίζωμεν ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς σταφίδος, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν ἤρχιζαμεν ν' ἀπελπίζωμεθα περὶ αὐτοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μειώσεως τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ δασμοῦ καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ, μ' ὅλον ὅτι ἀναμφίβολα, δὲν δύνανται νὰ προκύψωσιν ἀμέσως, διότι ἡ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα καταναλώσις ἔχει περριωρισμένα ὄφρα, ὡς ἐκ τοῦ εἴδους αὐτῆς ἡ εὐθηνία ἐντούτοις τοῦ εἴδους θὰ καταστήσῃ αὐτὸ προσητότερον εἰς εὐρύτερον κύκλον καταναλωτῶν καὶ οἰκείοτερον εἰς πλειότερα στόματα, οὕτω δὲ οὖν τῷ χρόνῳ θὰ ἐπιφέρῃ τὴν αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως. Ἡ ἡμετέρα σταφὶς δύναιται ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τύχην της, καὶ ν' ἀνοίξῃ εἰς ἑαυτὴν εὐρὴν στάδιον καταναλώσεως μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἐγένετο ἀντικείμενον σπουδαιοτάτης βιομηχανίας, ἐὰν ἐκεῖ παύσῃ ἡ κατ' αὐτῆς δισμενῆς διάθεσις καὶ ἀποτραπῶσιν τὰ κατ' αὐτῆς ἀπειλούμενα ἀποκλειστικὰ μέσα. Διὰ τοῦτο τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἀναμένει μετ' ἀγωνίας τὴν ἐκβασιν τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν διαπραγματεύσεων, ἐξ ὧν πολλὰ ἐλπίδες ἤρτηνται.

Τὸν παρελθούσαν δευτέραν ἐγένετο αἰ ἀρχιερατῆσαι τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν Ἐρμῆς καὶ πρόεδρος μὲν αὐτοῦ ἀνεδείχθη παμψηφεί ὁ τέως ποιότος κ. Δ. Στάμος, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ κ. Ν. Πάνος καὶ ταμίης ὁ κ. Ἀνδρέας Κόλλας, ἅπαντες μεγάλεμποροι.

Τὰ διαδιδόμενα ἐνταῦθα περὶ καταρτίσεως τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἡλίας, εἴτε ἐκ προσώπων ἀντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων, εἴτε ἐκ προσώπων ἀποπιστάντων τὰς πολιτικὰς αὐτῶν ἀρχάς, λυπηρὰν ἐνεποίησεν αἰσθησιν παρ' ἀμφοτέραις ταῖς πολιτικαῖς μερίσι καὶ πολλὰ προκαλεῖ σχόλια. Ἐκ τῶν τοιούτων τραγελαφικῶν συνδυασμῶν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν πείθεται δὲ οἱ ἡμέτεροι κομματάρχαι πολιτευόμενοι παίζουσι κωμωδία ἀδεξιότατα καὶ δέον νὰ σφυριχθῶσιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου προσεχῶς πλειότερα.

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῶν νευροσπᾶτων τοῦ ὁ γνωστός κ. Θ. Κόλδεν, ἵνα δώσῃ δι' αὐτῶν σειρὰν παραστάσεων ἐν τῷ ἐνταῦθα ἑαρινῷ θεάτρῳ «Παράδεισος» ὅπερ φέτος δισκευάσθη ἐπὶ τὸ τελειότερον. Αἱ παραστάσεις ἔρχονται αὐριον καιροῦ ἐπιτρέποντος.

Ἀναφορὰ κεκαλυμμένη ὑπὸ ὑπερτετρακοσίων ὑπογραφῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου τὴν διαίρεσιν τῶν παρὰ τὴν πόλιν μονῶν «Γηροκομείου» καὶ «Ὀμ. πλοῦ», αἵτινες πρό τιμος εἶχον συγχωνευθεῖ. Ἡ συγχώνευσις τῶν μονῶν τούτων ἐγένετο ὅπως ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἢ τοῦ «Γηροκομείου» χρησιμεύσῃ ὡς ἱερατικὴ σχολή, ἐν ἣ νὰ παρασκευάζωνται οἱ εἰς τὴν ἱερωσύνην προωρισμένοι, ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος ἀπέτυχεν, παρέμειναν δὲ μόνον τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγχωνεύσεως, ὀλέθρια δι' ἀμφοτέρας τὰς μονὰς διότι ἡ ἐνιαυτὰ διοίκησις τῶν μονῶν τούτων ἀπέβητινεν ἀνεπαρκῆς εἰς προστασίαν τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν συμφερόντων καὶ ἀνάπτειν ἐξ ἴσου τῆς κινητῆς κτήσεως ἐκατέρας αὐτῶν. Ἰδίᾳ ἢ μονῇ «Γηροκομείου» μεγάλην ζημίαν ὑπέστη ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ἐκείνης, ἢν δύναιται τις νὰ ἴδῃ ὑποτυπωμένῃ ἐν τῇ καταστάσει τῆς ἰδίας μονῆς τῶν κτιρίων της κτλ. τῶν κτημάτων της. Τὴν ἐκπτώσιν ταύτην τῆς μονῆς ἐκείνης, ἥτις ἔχει διὰ τὸν τόπον ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ ἐγκλείει δι' ὄλους καλὰς ἀναμνήσεις, μετὰ λύπης ἑλέπει τὸ κοινόν, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ὁποῦ ἐγένετο ἡ συγχώνευσις, ἀνεγνώρισεν ἤδη τὴν προσγενομένην ζημίαν καὶ ἐζήτησε τὴν διαίρεσιν, ὑπὲρ ἧς συνηγορεῖ καὶ ἡ ἀνω ἀναφορὰ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἥτις πεποίθημεν ὅτι θέλει ληφθεῖ ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου.

Ἐξκολουθεῖ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα μοιραρχίας ὁ ἀροπλισμὸς τῶν κατοίκων καὶ ἡ δημοσία καταστροφή τῶν κατασχουμένων ὄπλων. ἐν εὐρίσκοιεν λόγους ἐπαρκεῖς ἵνα ἐπαινεσωμεν κατ' ἀξίαν τὸ ἔργον τοῦτο τῆς μοιραρχίας, ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀντιμῶρσρον κ. Βλαχόπουλον εὐχαρίστως δὲ παρατηροῦμεν δτι ἀφ' ἧς τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμόζεται, ἡ διὰ φονικῶν ὄπλων ἐγκληματικότης ἐμειώθη ἐπαισθητῶς παρ' ἡμῖν καὶ ἰδίᾳ ἢ λαττώθησαν τὰ ἐγκλήματα ἐκεῖνα ἄτινα ὀφείλοντο εἰς τὴν πρχειρότητα τῶν ὄπλων. Ὁ κ. Βλαχόπουλος διὰ τῆς πρακτικῆς ταύτης τείνει νὰ λύσῃ τὸ περιμάχιον παρ' ἡμῖν ζήτημα, περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἐγκλημάτων καὶ εἰς αἰετῶς συγχαρητηρίων.

Οἱ θαμισταὶ τῶν θαλασσίων λουτρῶν παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἀγ. Ἀνδρέου μετὰ λύπης θὰ μάθωσιν ὅτι τὰ λουτρά ἐκεῖνα ἐνοικιάσθησαν ἐπὶ μίαν ἀκόμη πενταετίαν εἰς τὸν ἴδιον ἐνοικιαστὴν καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὄρου, οἵτινες ἤσαν ὡς γνωστὸν χειρίστοι. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ κατασταθῶσι τὰ λουτρά ἐκεῖνα, τὸσφ ἀναπόφευκτα ἄλλως, ἀνθρωπίνωτερα, καὶ οἱ λουόμενοι θὰ ταλαιπωρηθῶσι πάλιν ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Ἐντούτοις τὸ κοινὸν δύναιται νὰ ἔχῃ λουτρά ἀξιόλογα, τὰ ἐν Ῥίῳ, ἄτινα πληροῦσιν ὄλους τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀνέσεως, διότι καὶ λαμπρῶς εἰσὶ κατασκευασμένα καὶ περιποιησιν παρέχουσι καὶ ἡ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνία καὶ πυκνὴ ἐστὶ καὶ εὐλογος. Ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ Ῥίου εἰς τὸ παράλιον, θέλει μεταφέρει λεωφορῖον κ.τ.λ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Διδάσκαλος ἐντιθέστατος τῆς διπλογραφίας καὶ τῆς Ἱταλικῆς γλώσσης, διδάσκει εὐμεθόδως ἀμφοτέρα ταῦτα τὰ μαθήματα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ βουλούμενοι νὰ διδασχῶσι καρποφόρως τὴν διπλογραφίαν ἢ Ἱταλικὴν γλώσσαν, ἀς ἀποταθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Φιλίππου.

Οἰκία ἀντισεισμικὴ ἡμίφυλος εἰς τὴν συνοικίαν Ἀγίου Διονυσίου, ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου, πλησίον τοῦ στρατώνος, ἔχουσα πέντε εὐρύχωρα δωμάτια καὶ πᾶν ὅτι χρειάζεται δι' οἰκογένειαν, ἐνοικιάζεται. Ὁ θέλων ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸ συνεχόμενον Καρφενεῖον.

Ἐνοικιάζεται ἢ ἐν τῷ 22ῳ τετραγώνῳ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Ἀνδρέου μεγάλη οἰκία τοῦ Νικολάου Ἀσημακοπούλου, πρώην Χρήστου Ἀργυροπούλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

Ἐνοικιάζεται ἐκτεταμένη εὐάερος ἐξοχικὴ οἰκία μετὰ μεγάλου ἐξώστου καὶ φρέατος, κειμένη ἐν τῇ θέσει «Μονοδένδρι» καὶ ἀπέχουσα ὀλίγα βήματα τῆς στάσεως Ῥαϊτικῆς. Πληροφορία παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ Ἡλίᾳ Ἡλιοπούλῳ διαμένοντι ἐν τῇ ἀνωτέρῳ οἰκίᾳ.

Ἐν τῷ ἐν Κερυύρα καταστήματι τοῦ ἀερίφωτος κατακευάζεται ΠΣΣΑ ἀρίστης ποιότητος, πωλεῖται δὲ αὕτη εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάθωσι πλειότερας πληροφορίας δύνανται ν' ἀπευθύνωσιν πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ φηθέντος καταστήματος Κύρ. Γεωργίου Τορρίνην.

Ζητεῖται παῖς ὑπηρετῶν εἰς οἰκογένειαν καὶ φοιτῶν εἰς σχολεῖον. Διευθυντῆς εἰς Χρ. Παναγῆς πούλον, Σ. Ἐπὶ τῆς ἑταιρίας.